

Sygn. akt II AKa 85/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Mariusz Młoczkowski
Sędziowie:	SA Andrzej Kaczmarek (sprawozdawca) SA Beata Siewielec
Protokolant	st.sekr.sąd. Agnieszka Jarzębkowska

przy udziale Leopolda Piętała prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Lublinie

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2013 r.

sprawy **M. L. i P. H.**

oskarżonych z art. 280 § 2 k.k. i innych

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 18 marca 2013 r., sygn. akt II K 12/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w zakresie przypisanego oskarżonym, w pkt. pkt. II i VII wyroku, czynu, opisanego w pkt II aktu oskarżenia, ustala, że oskarżeni działali w celu przywłaszczenia;

II. w pozostałych częściach zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. adw. A. D. – Kancelaria Adwokacka w L. - i M. Ż. - Kancelaria Adwokacka w S. – kwoty po 738 (siedemset trzydzieści osiem) zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym, odpowiednio oskarżonym M. L. i P. H.;

IV. na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zalicza okres tymczasowego aresztowania wobec oskarżonego M. L. również od dnia 4 kwietnia 2013 r. do dnia 28 maja 2013 r., a wobec oskarżonego P. H. również od dnia 18 marca 2013 r. do dnia 28 maja 2013 r.;

V. zwalnia oskarżonych od wydatków za postępowanie odwoławcze i ustala, że ponosi je Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

M. L. i P. H. oskarżeni zostali o to, że:

I. w nocy z 24 na 25 listopada 2012 r. w S. w woj. (...), wspólnie i w porozumieniu, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posługując się nożem, dopuścili się rozboju na osobie M. O. w ten sposób, że grożąc mu pozbawieniem życia i używając wobec niego przemocy polegającej na uderzeniu pięścią w twarz oraz uderzeniu kolanem w klatkę piersiową, zabrali mu w celu przywłaszczenia pieniądze w łącznej kwocie 390 zł, telefon komórkowy marki M. (...) o wartości 50 zł, telefon komórkowy marki M. (...) o wartości 60 zł, telefon komórkowy marki S. o wartości 60 zł, telefon komórkowy marki L. (...) o wartości 85 zł, dwie ładowarki do telefonów o łącznej wartości 30 zł, słuchawki do telefonu marki M. o wartości 5 zł, kurtkę o wartości 50 zł, plecak o wartości 5 zł, bluzę o wartości 5 zł oraz legitymację szkolną, przy czym M. L. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej roku będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 15 kwietnia 1999 roku w sprawie II K 105/98 za czyn z art. 280 § 2 kk w zb. z art. 157 § 2kk w zw. z art. 11 §2kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk, a orzeczoną karę pozbawienia wolności odbywał w okresie od 8 maja 1999 roku do 28 grudnia 2007 roku,

tj. o czyn z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk w stosunku do M. L. oraz o czyn z art. 280 § 2 kk w stosunku do P. H.;

II. w nocy z 24 na 25 listopada 2012 roku w S. w województwie (...), działając wspólnie i porozumieniu, dokonali zaboru dwóch kół samochodowych o łącznej wartości 400 zł na szkodę W. U., przy czym M. L. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 15 kwietnia 1999 roku w sprawie II K 105/98 za czyn z art. 280 § 2 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk, a orzeczoną karę pozbawienia wolności odbywał w okresie od 8 maja 1999 roku do 28 grudnia 2007 roku,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w stosunku do M. L. oraz o czyn z art. 278 § 1 kk w stosunku do P. H.,

a nadto **M. L.** oskarżony został o to, że:

III. w nocy z 24 na 25 listopada 2012 roku w S. w województwie (...), w celu wywarcia wpływu na M. O. i nakłonienie go do zaniechania złożenia zeznań w sprawie dotyczącej rozboju na jego osobie, groził mu pozbawieniem życia, a groźby te wzbudziły w nim uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 15 kwietnia 1999 roku w sprawie II K 105/98 za czyn z art. 280 § 2 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk, a orzeczoną karę pozbawienia wolności odbywał w okresie od 8 maja 1999 roku do 28 grudnia 2007 roku,

tj. o czyn z art. 245 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Sąd Okręgowy w Siedlcach, wyrokiem z dnia 18 marca 2013 roku sygn. akt II K 12/13:

I. oskarżonego **M. L.** uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt I stanowiącego zbrodnię z art. 280§2 kk w zw. z art. 64§2 kk i za czyn ten na podstawie tych przepisów skazał go i wymierzył mu karę 4 (cztery) lat pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **M. L.** uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt II, stanowiącego występki z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za czyn ten na podstawie tych przepisów skazał go i na podstawie art. 278§1 kk wymierzył mu karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności;

III. oskarżonego **M. L.** uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt III, stanowiącego występki z art. 245 kk w zw. z art. 64§1 kk i za czyn ten na podstawie tych przepisów skazał go i na podstawie art. 245 kk wymierzył mu karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk orzeczone za poszczególne przestępstwa kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył **M. L.** łączną karę 5 (pięć) lat pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 63§1 kk zaliczył **M. L.** na poczet łącznej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 26 listopada 2012 roku do dnia 19 lutego 2013 roku;

VI. oskarżonego **P. H.** uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I stanowiącego zbrodnię z art. 280§2 kk i za czyn ten na podstawie tego przepisu skazał go i wymierzył mu karę 3 (trzy) lat pozbawienia wolności;

VII. oskarżonego **P. H.** uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt II stanowiącego występku z art. 278§1 kk i za czyn ten na podstawie tego przepisu skazał go i wymierzył mu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk orzeczone za poszczególne przestępstwa kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył **P. H.** łączną karę 3 (trzy) lat i 3 (trzy) miesięcy pozbawienia wolności;

IX. na podstawie art. 63§1 kk zaliczył **P. H.** na poczet łącznej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 27 listopada 2012 roku do dnia 24 stycznia 2013 roku i od dnia 27 stycznia 2013 roku do dnia 18 marca 2013 roku;

X. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. Ż. w S. kwotę 1107 zł (w tym 207 zł tytułem podatku VAT) za obronę oskarżonego P. H. sprawowaną z urzędu;

XI. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Zespołu Adwokackiego nr (...) w S. kwotę 1107 zł (w tym 207 zł tytułem podatku VAT) za obronę oskarżonego M. L. sprawowaną z urzędu przez adw. F. S.;

XII. zasądził od każdego z oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie po 400 zł, w pozostałej części zwolnił oskarżonych od kosztów sądowych, wydatki przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Wyrok ten zaskarżony został apelacją prokuratora, na niekorzyść oskarżonych M. L. i P. H., w części dotyczącej zarzutu opisanego w pkt. II aktu oskarżenia.

Autor apelacji zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 278 § 1 kk, polegającą na nieprawidłowym opisanie czynu zarzucanego oskarżonym M. L. i P. H. w części dyspozytywnej wyroku w pkt. II i VII poprzez nie zawarcie w opisie czynu, że oskarżeni dopuścili się zaboru dwóch kół samochodowych „w celu przywłaszczenia”.

We wniosku zaś domagał się:

I. zmiany zaskarżonego wyroku w pkt. II poprzez przyjęcie w opisie czynu zarzucanego M. L. w pkt. II aktu oskarżenia, iż oskarżony ten dokonał zaboru dwóch kół samochodowych „w celu przywłaszczenia”;

II. zmiany zaskarżonego wyroku w pkt. VII poprzez przyjęcie w opisie czynu zarzucanego P. H. w pkt. II aktu oskarżenia, iż oskarżony ten dokonał zaboru dwóch kół samochodowych „w celu przywłaszczenia”.

Sąd Apelacyjny w Lublinie zważył, co następuje.

Apelacja urzędu prokuratorskiego, jakkolwiek błędnie nazywa uchybienia popełnione przez sąd meriti, bo w istocie rzeczy chodzi o naruszenie prawa procesowego – art. 413 § 2 pkt. 1 k.p.k., które nie tylko mogło, ale miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku, zasługiwała na uwzględnienie. Nie oznacza to jednak, że sąd odwoławczy uprawniony był do zmiany opisu czynu zarzucanego oskarżonym, a opisanego w pkt. II aktu oskarżenia, a to dlatego, że przyznane stronom prawo zaskarżenia orzeczenia sądu pierwszej instancji, w zakresie wyroku wiąże się tylko i wyłącznie z jego częścią dyspozytywną oraz uzasadnieniem, oraz że, stosowanie do uregulowania zawartego w art. 425 § 3 k.p.k.,

odwołujący się może skarżyć tylko rozstrzygnięcia lub ustalenia sądu, do których nie należą przecież zarzuty czy ustalenia urzędu prokuratorskiego wskazane w akcie oskarżenia.

Poza sporem pozostaje, że sąd pierwszej instancji, mimo braku w opisie czynu zarzucanego oskarżonym znamienia kwalifikującego przestępcze ich zachowanie tj. działanie „w celu przywłaszczenia” miał obowiązek nie tylko ów czyn osądzić, ale również, wobec bezspornych okoliczności jego popełnienia – dokładnie określić czyn przypisany i wskazać cel działania sprawców, bez ustalenia którego nie jest możliwe przypisanie popełnienia przestępstwa kradzieży, stypizowanego w art. 278 § 1 k.k.

Podzielając, więc argumentację autora apelacji, w odniesieniu do rozstrzygnięcia sądu meriti, i wobec braku uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu, Sąd Apelacyjny w Lublinie zmienił zaskarżone orzeczenie w sposób opisany w wyroku.

Pozostałe rozstrzygnięcia sądu odwoławczego znajdują swoje uzasadnienia w treści art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 1982 r Prawo o adwokaturze oraz w art. 624 § 1 k.p.k.